

LIBČICKÉ KŘÍŽOVÁTKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 3, ČÍSLO 1, BŘEZEN 2016

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Všechno podstatné o Velikonocích

Pokud něco nevíte, zeptejte se dětí. Ty vědí všechno. A když nevědí, tak to férově přiznají. Což se vám u dospělých ne vždy stane. My se zeptali na Velikonoce.

1. Co jsou to Velikonoce?

Lola (4 roky): Dávají se na Velikonoce vajíčka. **Matěj (5 let):** Svátek jara. To říkali někdy dávno ve školce. **Dorka (5 let):** Jo. Že se chodí po domech a mají pomlázky a že se pokaždé zeptají na to samé a oni jim dají nějakou sladkost. **Hubert (5 let):** Jó. Že někdo si udělá z vrbových prutů něco, prostě, a tím někoho plácá a oni jim musí dát vajíčka, namalované. A potom zase oni plácají je. **Ema (6 let):** To je to, že chodí různě po domech a šlehaají holky pomlázkou, aby neuschly. **Berta (8 let):** Svátky. **Ela (8 let):** To je svátek jara, kdy Ježíš po 3 dnech vstane z hrobu ze skály. **Madlenka (8 let):** Svátek, kdy se malují vajíčka, protože je to jarní svátek, kdy už chceme, aby bylo jaro. **Mařenka (8 let):** Na Velikonoce se malují vajíčka a plete pomlázka. **Miloš (9 let):** Velikonoce jsou svátky s vajíčky a zajíčky. **Amálka (9 let):** To je to ukřižování..., když jsem to dřív nevěděla, tak se mi Velikonoce líbily víc, teď už to není ono.

2. Co je na Velikonocích nejdůležitější?

Lola (4 roky) a Matěj (5 let): Ty vajíčka. Ty jsou totiž hrozně sladké. Ty vařený nemáme rádi. **Dorka (5 let):** Že nám něco dají. A je blbý, když ani neotevrou a ani nevykouknou a nic nám nedají. **Hubert (5 let):** Plácání. **Ema (6 let):** Že kluci chodí s pomlázkou, aby holky neuschly, a že holky se tvářej hezky, aby jim to zůstalo celý rok. **Berta (8 let):** Že můžeme barvit vajíčka. **Ela (8 let):** Že jezdíme na chalupu na Kozákov. **Madlenka (8 let):** Aby už bylo hezky. **Mařenka (8 let):** Že kluci chodí s pomlázkou. **Miloš (9 let):** No přece vajíčka a zajíčky. **Amálka (9 let):** Ta tradice, ...když se chodí hodovat, beránci,

vajíčka a taky začíná jaro. ...ale je to nespravedlivý, že hodovat můžou chodit jenom kluci, vždycky si přinesou moc sladkostí a já nic.

3. Proč se o Velikonocích „bijou“ holky?

Lola (4 roky), Matěj (5 let), Dorka (5 let) a Hubert (5 let): Nevíme. **Ema (6 let):** Aby holky neuschly. **Berta (8 let):** Aby nebyly holky suchý. **Ela (8 let):** Aby dívky byly zdravé nebo hezké nebo nějak tak. **Madlenka (8 let):** Aby byly zdravé celý další rok. **Mařenka (8 let):** Aby dostali sladkosti. **Miloš (9 let):** Aby byly hodné. **Amálka (9 let):** To nevím, ...to je prostě ta tradice, ale holky se nebijou, ale trochu šlehaají, jo vlastně aby neuschly.

4. Proč se rozdávají vajíčka?

Lola (4 roky) a Matěj (5 let): To fakt nevíme. **Dorka (5 let) a Hubert (5 let):** To taky nevíme. **Ema (6 let):** Za to, že šlehaají holky pomlázkou. **Berta (8 let) a Ela (8 let):** To nevíme. **Madlenka (8 let):** Protože děkujeme, že nám dali to zdraví. **Mařenka (8 let):** Aby z nich ostatní měli radost. **Miloš (9 let):** Protože je to svátek slepic. **Amálka (9 let):** To je prostě ta odměna, neumím to úplně vysvětlit, ...ale taky se dávají proto, aby holky měly taky nějakou práci, když kluci pletou pomlázky a chodí hodovat.

pokračování na straně 2 >>

Šest důchodců děkuje

Jakkoli nehodláme zaplňovat stránky našich novin neplodnou polemikou s bizarními tvrzeními šířenými vedením města mj. i na adresu Libčického občanského spolku, vyjádřím se alespoň stručně ke třem záležitostem, které mě přiměly „pozdvihnout obočí“.

1. Dvě maminky, ostatními rodiči zvolené členky školské rady, se pozastaví nad tím, jak staré učebnice používají děti ve škole, a zamyslí se, jak s tím pomoci. Následují obvinění z něčeho jako „městozrady“ a lehce hysterická kampaň. Ve školské radě padají hlavy (neuměla si je zřejmě zkrotit), do argumentace se bůhvíproč zatahuje i školka a ZUŠ. Výsledek? Škola se přispěje na nové učebnice, jak ty dvě údajné škůdkyně navrhovaly. K čemu byl ale proboha dobrý ten povyk?

2. Moje žena napíše článek o skládce v Úholičkách, kde si dovolí mj. říct, že jí vadí, jak občas v našem městě skládka smrdí. Pan starosta se stane v podstatě mluvčím té vonavé hory, vyloží občanům, jaké v ní máme dobrodiní, a v Libčických novinách věnuje spoustu místa odborníkovi z řad provozovatelů skládky, který všechny lži a pomluvy vyvrátí. Kdo tu vlastně za koho kope a proč?

3. České dráhy zásluhou okolních obcí prý doplní nové spoje do jízdního řádu. Ve svých (námi všemi placených) novinách se vedení města pochlubí, jak dobrou politiku v této věci sleduje. Realita? Když se před časem LOS o věc zajímal, ČD nám sdělily, že na schůzky o jízdním řádu z Libčic bohužel nikdo nedochází. Jak dokládá záznam ze zasedání zastupitelstva města, návrh opozice na vyšší aktivitu tímto směrem byl nedávno dost prezírávě smeten s tím, že kvůli „šesti důchodcům“, kteří jezdí vlakem, se město angažovat nemíní. Rád bych nositelům tohoto hlubokého vhledu do potřeb obyvatel jménem všech „šesti důchodců“ poděkoval za jejich „práci“, jež kupodivu i přes svou neexistenci nakonec přinesla smetanu, kterou jistě nebudou váhat slíznout.

Ale dost už. Přejí čtenářům těchto údajně bulvárních novin příjemné čtení nového čísla.

Jaroslav Richter

Vlaky budou jezdit častěji

Redakce LK

V březnovém vydání Libčických novin se starosta Bartoš snažil v úvodníku aspoň trochu vylepšit pověst svého vedení, které záležitost komfortnějšího vlakového spojení libčických občanů s Prahou podcenilo, hodilo předem flintu do žita a na jednání o něj přestali zástupci města chodit. Tak se do společnosti starostů „měst u trati“ dostal díky své

iniciativě opoziční zastupitel Sochor, který přinesl neočekávaně dobré zprávy a svou účastí při jednání tak zachránil čest města jako solidárního partnera s ostatními obcemi bojujícími za zájem svých lidí. Zaslouží si pozornost. Jeho článek s podrobnostmi o vlakovém spojení čtěte na straně 2.

>> pokračování ze strany 1

5. Jak se dělá pomlázka?

Matěj (5 let): Z klackových proutků. **Lola (4 roky):** A vypadá jako koště. **Dorka (5 let):** Můj děda ji umí, tu pomlázku. To se vezmou takový tlustý proutky a zapletou se do nich provázky. **Hubert (5 let):** Že se to splete, ty vrbový proutky, a potom se zaváží na konci provázkem. **Ema (6 let):** Ustříhne se kus vrby a pak se to splete dohromady a přiváží se na to stužky, aby to bylo hezký. **Berta (8 let):** Z proutů a mašliček. **Ela (8 let):** Z proutků z vrby. **Ma-dlenka (8 let):** Vezme se třeba 8 proutků z vrby a uplete se z nich copánek. **Mařenka (8 let):** Plete se jako copánek z vrby. **Miloš (9 let):** Spleteš pár proutků, přivážeš na to střípečky a máš to. **Amálka (9 let):** Ta je z proutků vrby a dělá se z osmi nebo ze šesti, ale neumím to, minule mi to táta ukazoval, ale nepamatuji si to.

Zloděj rukavic dopaden

Zloděj rukavic v Libčicích? Daleko častěji se zřejmě setkáme se ztrátou či zapomenutím rukavic. Přiznám se, že já i moje děti jsme v Libčicích už nějakou tu rukavici ztratili a dokonce i zase naši.

V průběhu loňského podzimu jsme ale začali na naší zahradě nacházet zahradní rukavice, které jsme nikdy nekoupili ani nedostali. Vrchol pak nastal 29. prosince 2015, kdy se rukavice objevily dokonce tři najednou. Současně také začalo být jasné, kdo krade rukavice po okolí a přináší je na zahradu našeho domku v Tyršově ulici. Na přiložené fotografii je kus úlovku z onoho 29. prosince 2015 a jeden z pachatelů této činnosti.

Petr Musil

vlak co třicet minut, už napořád

Od příštího roku by vlaky z Prahy a do Prahy měly jezdit každých 30 minut, po celý den – tedy i mimo špičku – a o víkendu. Díky tomu by také měl přibýt jeden nový spoj z Prahy po 23 hodině, tedy v čase, kdy je nyní poměrně dlouhá mezera mezi předposledním a posledním odjezdem.

Třicetiminutový interval by měl začínat kolem šesté ráno s tím, že poslední vlak by měl z Prahy odjíždět ve 23:10. Ve výhledu opravdu dlouhodobě se pak počítá s dalším zkrácením intervalu v ranní a odpolední špičce na 15 minut.

Takový je závěr z aktuálního kola jednání o objednávkách regionální veřejné drážní osobní dopravy. Návrh z tohoto jednání musí schválit Rada Středočeského kraje. Nicméně zkrácení intervalů na trati Praha – Kralupy má dle vyjádření Odboru dopravy Středočeského kraje v letošním roce prioritu číslo jedna a Rada kraje historicky vždy doporučení v tomto ohledu respektovala. Takže s nejvyšší pravděpodobností se od příštího roku můžeme těšit, že v Libčicích budeme mít celkem plnohodnotnou pražskou MHD.

Jednání o objednávkách drážní osobní dopravy se za Libčice zúčastnil autor tohoto textu, tedy Jiří Sochor. K jednání mi jednomyslně dalo mandát celé zastupitelstvo. Byla to tedy v Libčicích velmi vítaná, byť nepřilíhající, jednohlasná shoda lidí zvolených za Liběhrad, ANO, TOP09, LOS i Libčice 2018. Zvláštní kredit přitom patří LOSu, který na jednání první upozornil.

Děkuji v tomto ohledu zejména starostovi Pavlu Bartošovi, že přesvědčil své koalici kolegy, aby pro toto pověření mé osoby hlasovali. Tedy alespoň tak to na jednání zastupitelstva vyznělo, že to byl návrh Pavla Bartoše. Věřím, že to neměl lehké, protože jak se lze přesvědčit ze záznamu příslušného jednání zastupitelstva, dostupného na libcickekrizovatky.cz, či z jeho přepisu, který přinášíme na libcice2018.cz, padaly ze strany kolegů starosty zejména argumenty v tom směru, že požadavek třicetiminutového intervalu je směšný, mimo realitu a lidem, kteří mimo špičku jezdí, je jedno, že musí hodinu čekat. Tato argumentace byla v minulosti vyjádřená tím, že se za Libčice pra-

videlného jednání o objednávkách vlaků nikdo nezúčastnil, jak již dříve potvrdil Odbor dopravy Středočeského kraje.

Ukázalo se však, že stejný požadavek mají i všechny ostatní obce podél trati. Ty se spolu s Libčicemi připojily ke společnému dopisu vyjadřujícímu zejména vůli po zkrácení intervalu na třicet minut. Jednání vahou největšího města i klíčového železničního uzlu vedly již delší dobu zejména Kralupy nad Vltavou. A od letošního roku tedy vše nasvědčuje tomu, že společné úsilí obcí na páteřní trati oslaví od příštího roku úspěch.

Jiří Sochor, zastupitel města
za Libčice2018 – Nezávislí a ODS

Máte připomínky k časům vlaků?

Máte-li připomínky k časování vlaků, kontaktujte, prosím, autora textu Jiřího Sochora na emailu jiri.sochor@libcice2018.cz. Z reakcí ve facebookové skupině Libčice nad Vltavou například vyplynulo, že by řada lidí preferovala trochu pozdější odjezd než ve 23:10, například 23:30. Máte podobnou připomínku? Rád ji předám na Odbor dopravy.

Po prázdninách 2017 na Hlavní nádraží

Od srpna příštího roku je podle Správy železniční dopravní cesty v plánu dvouletá oprava Negrelliho viaduktu. To znamená, že vlaky v této době nedojedou na Masarykovo nádraží a budou končit či odjíždět z Hlavního nádraží. Komplikací je souběh s opravou Hlavního nádraží, takže s velkou pravděpodobností budou vlaky z našeho směru po krátkou dobu končit už v Holešovicích, ideálně jen jeden měsíc, srpen 2017.

Konec Lochnesky

Letošní jízdní řád by dle vyjádření Českých drah měl být posledním, kdy na trati Praha – Kralupy jezdí historické pantografy lidově zvané lochneska nebo žabotlam. Od dalšího jízdního řádu by měly být jen nové vlaky.

Mami, tati, já dneska nechci do školy

Tohle nebývá jen pronesená věta dítěte, ale jeho skryté a zoufalé přání. Ve skutečnosti slyšíme např. věty: „Bolí mě hlava,“ „Bolí mě břicho“ nebo „Není mi dobře“. Dítě necháme doma, napíšeme několik omluvenek a celkem se nic neděje. Časem jsou tyto zdravotní potíže stále intenzivnější a začíná nám to být podezřelé. Navštívíme dětského lékaře a dále specialisty z oblastí neurologie, gastroenterologie nebo jiné. Potíže neustávají, specialisté se nedobírají uspokojivých výsledků, obtíže dítěte většinou nemizí a nervozita v rodině stoupá (obzvláště v neděli večer a v pondělí ráno). Co se to vlastně děje?

Kromě zdravotních potíží dítěte mohou nastat potíže psychologického rázu. Dítě není ve své kůži, reaguje podrážděně nebo jinak než obvykle. Leckdy se přidává i malá schopnost soustředění, zhoršený prospěch ve škole, apatie nebo naopak agrese, potíže se spánkem. Některé dítě může také tajně telefonovat ze školy nebo školy v přírodě, protože je zoufalé. Ve vypjatém období nám může pomoci empatie k dítěti nebo třeba jen náhoda a situace nám začíná docházet. Možná ve stejnou chvíli a společnými silami začne docházet i našemu dítěti. Nemusí se totiž umět zorientovat v tom, co není v pořádku, může se i stydět věci správně pojmenovat. Dítě se stalo obětí sociálně patologického jevu jménem **ŠIKANA** ve škole.

Šikana může být různého typu – psychická, fyzická, také viditelná nebo pečlivě skrytá, různého stadia a intenzity. Může se jednat o zdánlivě nevinné přezdívký, posměch, izolaci od kolektivu až po opakovanou fyzickou týrání. Nepochybně se teď začneme „strašákem“ vážněji zabývat, sedneme k internetu a hledáme informace. Také můžeme „vlítnout do školy“ a snažit se problém řešit přímo na místě, případně volat ostatním rodičům nebo rodičům dítěte, které se chová agresivně, a vyptávat se. Jenže býváme většinou bez důkazů, ve třídě s dětmi nesedíme, nikdo nic neviděl, naše třída je vzorná a bezproblémová, tvrdí učitelé. Možná se přijdeme podívat přímo do vyučování, ale absolvujeme vzorovou hodinu a jsme na pochybách.

Záludnost řešení problému šikany může spočívat v tom, že její existenci může spolehlivě posoudit pouze její oběť, jak uvádí ve své knize „Bolest šikanování“ přední český odborník Michal Kolář. Správné je řešit vzniklou situaci na úrovni školy. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na svých stránkách zveřejňuje přesný návod, jak postupovat. Nej důležitější jsou tyto dva pojmy: **PREVENCE** a **SPOLUPRÁCE**.

Informace a pomocnou ruku v prevenci a řešení šikany ve školách nabízejí některé internetové stránky (např. www.sikana.cz), včetně stránek policie ČR (www.policie.cz/clanek/preventivni-informace-sikana.aspx). Ministerstvo školství má prevenci sociálně patologických jevů v programovém systému své činnosti (www.msmt.cz/vzdelavani/socialni-programy/prevence) a velmi návodný je metodický pokyn ministra školství (www.msmt.cz/vzdelavani/socialni-programy/metodicky-pokyn-k-sikanovani). Ze škol v našem regionu věnuje velkou pozornost šikaně velvarská základní škola svým „Programem proti šikanování“ (www.zsvelvary.cz/informace-a-dokumenty-ke-stazeni/skolni-metodik-prevence).

Absolvujeme tedy schůzku, případně několik schůzek, a společnými silami se snažíme problém vyřešit. Škola má v tuto chvíli velký potenciál nebezpečné chování ve třídě odstranit. Nej důležitější úlohu hraje třídní učitel nebo učitelka, kteří děti ve třídě dobře znají. Velice důležitý je ovšem i výchovný poradce, školní psycholog a zároveň vnitřní obranné mechanismy školy. Může se stát, že škola s námi nespolečupracuje, nebo se přes snahu postupem času nic nezlepší a zvažujeme přechod na školu jinou. Je ovšem tato varianta správná – naše dítě odejde, agresor zůstane? Jak se bude situace ve třídě dále vyvíjet? Atmosféra ve třídě se stabilizuje, nebo si útočník najde novou oběť a problém se bude opakovat? Chce do jiného kolektivu a většinou do nové školy dojíždět i naše dítě? V nelehké situaci nám nepochybně může pomoci dětský psycholog, ale jako nej důležitější se nám ukazuje atmosféra důvěry v rodině a maximální podpora dítěte.

Možná jsme ale touto cestou ještě neprošli. Naše dítě stále bolí hlava nebo má jiné varovné příznaky, nesvěřilo se nám a nechce do školy, kde mu někdo záměrně ubližuje, a nutně potřebuje naši pomoc. Nepříjemné zážitky ho mohou výrazně ovlivňovat i v budoucnu a pokazit jeho vztah ke vzdělání obecně. Šrámům na dětské duši musíme zamezit včas a nezklamat důvěru, pokud nám ji dítě svěří.

Zuzana Musilová

Pozn. autorky: Děkuji všem recenzentům za cenné připomínky. Článek vznikl v lednu 2016. Původně byl odeslán dne 14. 2. 2016 do březnového čísla Libčických novin a téhož dne přijat k otištění. Dne 23. 2. 2016 byl zamítnut z důvodů: „...nedostatek místa v březnovém čísle LN a informačnímu embargu policie ČR při údajném řešení podezření na šikanu v ZŠ Libčice.“

změnil své sídlo. Z Letecké ulice 111 se přesunul do ulice **V Zahrádkách 756**. Úřady již tuto změnu zaregistrovaly.

z deníku zastupitele

Pokračujeme tam, kde jsme skončili v minulém čísle Libčických křížovek (3/2015). Jako jediní zastupitelé našeho současného zastupitelstva se snažíme dokumentovat pro sebe i veřejnost co děláme. Jsme sice v opozici, ale leckdy mi připadá, že nám na veřejných věcech záleží víc než členům vládnoucí koalice. Většina z nich na zastupitelstvu promluví sotva jednu větu a ruce zvedají v předem sjednaném akordu. Kompletní verzi Deníku najdete na www.libcickekrizovky.cz.

Za zastupitele LOS Tereza Nehasilová

↓ Prosinec 2015 ↓

1. 12. Obdrželi jsme pozvánku na jednání zastupitelstva č. 7 - 2015 plánovaného na 16. 12. 2015, současně jsme byli v zápise z RM č. 28/2015 informováni o termínech řádných jednání ZM v roce 2016 (27. 1., 23. 3., 22. 6., 22. 9., 14. 12.), bohužel nedošlo ke změně na dvouměsíční interval, jak navrhovala Tereza. Opět tedy můžeme očekávat nadměrně dlouhá jednání ZM, kdy bude vyvoláván tlak na ukončování diskusí, opět se objeví nervozita a netrpělivost

8. 12. Ilona zaslala žádost o poskytnutí informací o zadávacích podmínkách projektu Přístavba MŠ, dále pak dotaz na bližší informace k vývěsce na úřední desce, kdy město zveřejnilo informaci, že bylo požádáno o pronájem objektu v ul. Hřbitovní 735 (objekt Ludvík). Jedná se o zájem od Policie ČR. ZM schvalovalo záměr pronájmu objektu Ludvík Policii ČR již na svém zasedání před půl rokem, vyčleněna byla také finanční částka určená na rekonstrukci objektu. Proč následuje žádost městu o pronájem tohoto objektu až nyní v prosinci, netušíme. Město na úřední desce nezveřejnilo svůj záměr pronajmout daný objekt, zveřejnilo pouze zájem o pronájem jiným subjektem.

8. 12. Zaslali jsme žádost o uveřejnění projektu Přístavby MŠ na nějakém vhodném úložišti typu Úschovna.cz, aby byl dostupný všem zastupitelům. Bezúspěšně, projekt si lze jen osobně stáhnout na vlastní disk na MěÚ, když si tam člověk dojde.

10. 12. Obdrželi jsme podklady k 7. jednání zastupitelstva města, které se bude konat 16. 12. 2015 od 18 h.

13. 12. Zaslali jsme dva doplňující body do programu 7. jednání ZM, 1. – kontrolu usnesení zastupitelstva a 2. – pozvání ředitelky škol na příští jednání ZM.

↓ Leden 2016 ↓

5. 1. Petr Nehasil upozornil správu majetku města na stav některých prvků na Oranžovém hřišti a žádal o nápravu.

8. 1. Obdrželi jsme pozvánku na jednání investiční komise na den 18.1.2016.

11. 1. Obdrželi jsme informaci o posledním jednání rady dne 13.1. 2016 před plánovaným ZM č. 8/2016, které se bude konat 27.1.2016.

11. 1. Petra zaslala námítku proti termínu konání poslední rady před ZM. To má proběhnout 14 dnů před jednáním zastupitelstva. Termín

LOS migruje po Libčicích

Oznamujeme, že Libčický občanský spolek LOS

Libčice na síti

Pokoušet se o nějaké systematické utřídění tak chaotického fenoménu, jakým jsou webové stránky, je předem ztracený boj. A to i ve městě, jehož někteří oficiální představitelé před časem opakovaně vyjadřovali názor, že internet tu vlastně nikoho moc nezajímá. Doba ovšem pokročila. Z posledního celostátního výzkumu AISA například vyplynulo, že lidé sice získávají informace stále většinou z televize (přes 30%), druhé místo však již obsadily sociální sítě (14%), zatímco denní tisk téměř úplně propadl (4%).

I v Libčicích nad Vltavou, které nejsou zrovna Mekkou mediální moderny, existuje mnoho desítek webových stránek, o facebookových profilech nemluví. Ty se počítají na stovky. Musím však hned zmínit o [Facebook.com/groups/libcice](https://www.facebook.com/groups/libcice), kde se vede živá debata na různá témata, předávají se zde informace a zkušenosti. To je skutečně spontánní a otevřené fórum.

Nemám v úmyslu probírat se beze zbytku libčickým webovým hájemstvím. Například weby lékařů a podnikatelů záměrně neuvádím. Nabízím jen několik zcela subjektivních postřehů a doufám, že eventuální diskuse k tomuto tématu doplní, co mne nenapadlo.

Městský web

Zcela mimo kategorie stojí oficiální web města Libcice.cz. Před několika měsíci byl revitalizován, především graficky, ale nejsem si jist, zda to prospělo přehlednosti a zejména dobré orientaci při hledání informací. Já osobně s tím mám dodnes potíže. Při všech výtkách, které padají na adresu webu (a schopnosti radnice implementovat do své činnosti věk e-mailů, datových schránek apod.), je jisté, že sem lidé velmi často vstupují. Hledají konkrétní a potřebné informace, které neposkytuje, a vlastně ani nemůže, žádný jiný web ve městě. To je ovšem zároveň důvod, proč bychom na městský oficiální web měli klást rozhodně větší nároky, jde-li o přehlednost, komplexnost, korektnost a aktuálnost informací.

Na městském webu se často objevují materiály, které občané již mohli číst v tištěných libčických novinách. Nejsou zde, pokud jsem stačil zaznamenat, žádné otevřené diskusní prostory. Fotografické galerie jsou sice bohaté a časté, ale snímky v nich by měly procházet důkladnějším výběrem. Takto galerie vypadají,

že do nich bylo sesypáno vše, co se „nacvakalo do foťáku“. Velmi zde chybí to, co je dnes už běžnou součástí mnohých městských webů – obrazový záznam z jednání zastupitelstva. Rovněž postrádám webovou kameru. Celkově je tato internetová stránka zaměřena „dovnitř“ obce. Turistická nabídka je chudá. Jako by se nám líbilo, že se k nám moc nechodí...

Koalice a opozice

Jak vypadají weby politických stran, hnutí a spolků v naší obci? Radniční koalice má společnou webovou stránku Forumlibcice.cz. Nejsilnější uskupení má samostatnou stránku Libehrad.cz. Ta obsahuje kromě fotografií a pozvánek především odkaz na zmíněné Forumlibcice.cz. Klikat na nabídku Dalšíh novinek je zbytečné, stránka Liběhradu v ní nenabízí nic. Prázdné a neaktivní jsou i rubriky Názory, Občan a Radnice. Celkově stránka Liběhradu působí dojmem nedodělku, nebo spíše opuštěnosti.

Podobně je na tom TOP09. Stránka Libcice-top09.cz obsahuje jen staré předvolební materiály. Hnutí ANO žádnou libčickou stránku nemá. Radniční koalice tedy zjevně spoléhá na to, že má k dispozici oficiální informační kanály a společnou platformu Forumlibcice.cz. Na ní se často prolínají materiály z tištěných libčických novin, oficiálních městských stránek a vlastivědné návody, kam na výlet. Autorsky není stránka příliš pestrá.

Navzdory svému jménu, které evokuje diskusi, zde v podstatě žádné diskuse neprobíhají. Je to, obrazně řečeno, fórum, kde se hovoří z jeviště a v hledišti obecnostvo jen naslouchá...

Libčický občanský spolek LOS provozuje webovou stránku Libcickekrizovatky.cz. Tady dominují názory a diskuse v míře, která někdy může být zarážející. Vstup do diskusí není nijak omezen nebo cenzurován, reakce jsou místy hodně přímočaré a občas i osobní. Mnohdy se tu otevírají témata, jejichž ozvěnou jsou nesouhlasné reakce radničního vedení v oficiálních městských tiskovinách. Řada lidí proto může tento web vnímat jako zbytečně konfrontační a negativistický. Pozitivní v každém případě však je snaha řešit některé věci veřejně a nikoli v „příslušných orgánech“, kde se vše musí předjednat a oficiálně prezentovat.

LOS je přesvědčen, že jeho stránky přinášejí do života obce více demokracie a občanské aktivity. V tomto směru je podnětná rubrika Z deníku zastupitele. Zde má veřejnost možnost bezprostřední kontroly práce konkrétního zastupitele. Na Libcickekrizovatky.cz píše více autorů než na

jiné libčické webové stránky. Recyklace materiálů je ve srovnání s radničním webem opačná. LOS publikuje texty převážně nejprve na webu, teprve poté některé z nich používá ve svém tištěném zpravodaji. Web je tak aktuálnější než tištěná verze. To u koaličních produktů není.

ODS, respektive Sdružení nezávislých kandidátů a občanských demokratů, provozuje stránky Libcice2018.cz. V minulosti dostal v konkurenci několika stovek podobných tento web ocenění jako třetí nejlepší politický web v České republice. Web je zajímavě propojen s twitterem a facebookem, používá i videa. Méně se vyskytují diskuse. Web je rovněž autorsky chudší. Zajímá se však také o témata regionální a krajská, která se nějakou formou dotýkají Libčic. Například plánovaného obchvatu Prahy, železničního spojení s hlavním městem atd.

Obecně se dá říci, že opozice se soustředí na názorové materiály, diskusi, kritický pohled na řízení města a organizaci komunitního života. Koalice má monopolně k dispozici oficiální zpravodajství a při tvorbě webů toho využívá. Sloučení těchto přístupů k veřejné komunikaci na jedné městské stránce je z mnoha důvodů, včetně osobních, v současných libčických poměrech nemožné až iluzorní.

Další webové aktivity

Weby sportovních organizací, weby škol a dětských aktivit, weby zájmových organizací a sdružení, kulturní a volnočasové weby, weby církevní, weby zdravotních zařízení, weby podnikatelské a nakonec weby ostatní, do předešlých kategorií nezařaditelné. To vše v Libčicích existuje. Je nad vůli i schopnosti autora a vymezený prostor, jakož zřejmě i nad síly čtenářů, přinést úplný výčet a nějaké exaktní hodnocení. Takže jen informativně.

Sport

Weby sportovních organizací jsou například tyto: Sokollibcice.cz, Afklibcice.cz, Boxerna.cz, Tenis-i-page.net, Gymnastika.libcice.blogspot.cz. Nejživější a nejaktualizovanější mezi nimi jsou házenkářský a fotbalový, přičemž fotbalový je obsáhlejší, propracovanější, házenkářský sází více na autorský přístup svého hlavního přispěvatele. Ostatní jsou na různé úrovni obsahové a aktuální.

Školy a děti

Weby škol a dětských aktivit jsou představovány mimo jiné těmito stránkami: Skola.libcice.cz, Skolka.libcice.cz, Zuslibcice.cz, Kulisek.netluk.cz, Mavacek.cz, Mcmalina.cz, Osmicka-libcice.skauting.cz, Upirci.cz. Všechny tři „školní“ weby jsou obsáhlé a průběžně aktualizované, na dobré grafické a uživatelské úrovni. Ostatní weby prezentují jednotlivé aktivity a splňují zjevně účel, pro který byly zřízeny. Jen někdy jsou v dobré víře trochu komplikované, jejich aktuálnost je samozřejmě rozdílná. Sporadicky je aktualizovaný blogový formát Libcickaskola.blogspot.cz, ale názory zde zveřejněné jsou zajímavé, byť převažuje jeden autor. Podobného ražení je Rodicaskolalibcice.blog.cz, ještě víc osobnostněji profilovaný a od roku 2012 neaktualizovaný.

V posledním loňském čísle LK jsme ohlásili, že se budeme zajímat o mediální rozměr veřejné komunikace u nás i v okolních obcích. Lehce se to řekne, hůře provádí. Tištěné obecní zpravodaje jsou pro zkoumání trochu jednodušší a je jich méně. Ale webových stránek je tolik, že je nutné začít jimi. Nejdrže těmi domácími a zatím ve stručném přehledu. Ještě poznámka pro ty čtenáře, kteří se dožadovali analýzy hlášení našeho městského rozhlasu. V obci se ozývá příležitostně, ozna-

muje příjezd pojiždné prodejny, očkování proti vzteklině, kulturní a sportovní akce, pokud si o to jejich organizátoři požádají, že nepůjde elektřina, že se ztratili PeS a LOS... Hlášení slyší ti, kteří se zrovna nacházejí v doslechu amplionů, anebo si ho přečtou ti, kteří si ho na městském úřadě objednali v podobě mailové zprávy. Provozní doba rozhlasu odpovídá pracovní době městského úřadu. Tímto také zdravíme na radnici naši hlasatelku paní Ivu Pencovou.

Hasiči, chovatelé, net

Weby zájmových organizací a sdružení jsou reprezentovány především: Sdh.libcicenadvltavou.cz a Mujweb.cz/sdhletky/, což jsou weby libčických a leteckých hasičů. První z webů byl nedávno inovován a je stále ještě dopracováván. Je aktuální, rozpohybovaný, barevný. Svaz chovatelů se prezentuje na webu Cschlibcice.webnode.cz, který by si zasloužil aktualizaci. Nové, hezké a aktuální jsou stránky rybářů Rybari-libcice.webnode.cz. Trochu mimo konkurenci stojí web neziskového sdružení provozujícího ve městě webovou síť. Obsah webu Libcice.net je aktualizovaný, stránky dobře a přehledně koncipované, obsah odpovídá zaměření neziskovky, ale jsou zde i informace přesahující tento rámec a týkající se života města.

Kultura, volný čas

Do bohaté kategorie Kultura a volný čas jsem vybral weby: Lod.libcicenadvltavou.cz, který je sice hezký, ale zasloužil by častější aktualizaci, web pěveckého sboru Scandula.cz, o němž by se dalo říci totéž. Web Soubormariane.webnode.cz spí poměrně tvrdě. Rovněž tak Andreaahanka.webnode.cz, který je navíc graficky hodně nepovedený. Ziva-muzika.cz nabízí vystoupení skupiny Akord duo. Ateliersahara.cz zase aktualizovanou nabídku kurzů keramiky. Kulturak.unas.cz je ve stejném stavu jako zařízení, jež propaguje. Neaktualizovaný, i když obsáhlý je volnočasový web Noeographic.estranky.cz.

Církev

Církevní život obce se snaží odrážet weby Libcice.peplum.cz a Evangnet.cz. Ten první je spojen s katolickou komunitou celé roztocké farnosti. Druhý je evangelický portál pro celou Českou republiku a jednotlivé místní sbory v něm mají interní klíče pro svou komunitní komunikaci. Libčický sbor informuje své členy na Libcice.evangelnet.cz.

Závěrem

Tak jak to bývá pravidlem, mnohé weby byly založeny k prezentaci nějaké aktivity, která se časem stala pasivitou a podle toho vypadají i webové stránky. Rovněž je běžné, že úroveň webu stojí a padá s agilním jednotlivcem. Když ten odejde, web často upadá do zimního spánku, ale zůstává na síti viset, nebo spíše stát jako uschlý strom. Účelem naprosté většiny webů je informačně integrovat více či méně uzavřenou komunitu. Diskusní prostor je minimum, nebo jsou málo využívané. Výměna názorů na celou šíři veřejného života je kromě dvou výjimek sporadická a brání jí buď zdrženlivost a strach lidí z publicity, nebo regulační postupy administrátorů. Mnohem bohatší jsou diskuse a glosy na soukromých facebookových a twitterových profilech, o nichž jsem se tu nezmiňoval.

Petr Schönfeld

Libčická Hašlerka

S velkým předstihem oznamujeme,
že 3. ročník hudebního festivalu
k počtě Karla Hašlera se letos bude konat

18. září 2016

Umělecký ředitel festivalu a jeho zakladatel
Luboš Harazin jedná o vystoupení s novými kapelami:

Šmrnc a Hašlerka

poslední rady je pro opoziční zastupitele podstatný proto, aby v souladu s jednacími řádem stihli zaslat své podněty a protinávrhy. Dosud jsme však neobdrželi pozvánku ani program jednání. Petra zažádala o dodatečný termín konání rady ještě týden před ZM, tedy na 20. 1. 2016. S termínem dalšího jednání rady nebylo vyhoveno, současně bylo přislíbeno, že doručené body doplnění programu ZM č. 8 s dodržení termínů pro distribuci materiálů zastupitelstvu budou radou ještě projednány.

13. 1. Poslali jsme opakovaně návrh na doplnění programu ZM č. 8/2016. Kontrola usnesení zastupitelstva (na minulém jednání ZM jej zastupitelé odmítli zařadit do programu) a námítku k zápisu ze ZM č. 7/2015.

14. 1. Obdrželi jsme pozvánku na 8. zasedání zastupitelstva.

15. 1. Poslali jsme opakovaně návrh na doplnění programu ZM č. 8/2016 - Pozvání ředitelů ZŠ a MŠ na další jednání zastupitelstev (na minulém jednání ZM jej koaliční zastupitelé odmítli zařadit do programu).

18. 1. Poslali jsme návrh na doplnění programu ZM č. 8/2016 - Etický kodex zastupitelů.

18. 1. Ilona se zúčastnila jednání investiční komise.

21. 1. Obdrželi jsme podklady pro jednání ZM č. 8 včetně upraveného programu jednání doplněného o námi navržené body.

26. 1. Tereza zažádala o zaslání projektových dokumentací k akcím, jichž se týká úprava rozpočtu č. 1/2016, konkrétně: k venkovnímu pódiu ZUŠ, k zahradě ZUŠ, k rekonstrukci objektu Ludvík a zažádala o podklady k pořízení filtrace vody na koupališti. Z podkladů jsme dostali projekt rekonstrukce objektu „Ludvík“, PD venkovního pódiu v podobě, dle níž se ale stavba realizovat nebude (nabídky na realizaci násobně převyšovaly předpokládanou cenu) a cenovou nabídku na pořízení filtrace a provzdušnění, které by mělo snížit znečištění vody v bazénech železitými sloučeninami. Současně navrhla doplnění bodu jednání č. 1 takto: Usnesení č. 1b/8-2015 : ZM ukládá radě města informovat zastupitele vždy, když zadá nebo obdrží projektovou dokumentaci investičního záměru, a to alespoň zápisem z jednání rady města. ZM ukládá radě města poskytovat kompletní projektové dokumentace záměrů v digitální formě prostřednictvím webu města nebo jiného webového rozhraní typu Uschovna.cz.

FILMOVÝ FESTIVAL EXPEDIČNÍ KAMERA

Libčická plovárna

SOBOTA 2. dubna od 10:00

Cestovatelské a horolezecké filmy

vstupné: 100 Kč děti do 15 let zdarma

21:00 Koncert Václava Koubka

10:00 - 19:00 Lezecká stěna

více na: www.libcicke.krizovatky.cz

LOS LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPILAS, Meva, VAUDE The Spirit of Mountain Sports

Děti se mají cvičit v myšlení

Máme tu pro vás další rozhovor. Je o vzdělání, výchově, ale také o stáří a mládí. Jsou to věčná témata lidí. S kým jiným by se jich Marek Coufal a Martin Sekera mohli dotknout lépe než se zkušeným pedagogem? Povídal si s ním 26. února v řežské restauraci U Kapličky. Jmenuje se **RNDr. Andrej Plecháč** a je ředitelem Dvořákova gymnázia a Střední odborné školy ekonomické v Kralupech nad Vltavou. Dlužno podotknout, že se v rozhovoru zmiňuje jen gymnázium, ale většina otázek i odpovědí platí pro obě školy.

Marek C.: My bychom si chtěli povídat o kralupském gymnáziu.

Andrej P.: To jste trefili takové období, kdy jsem spíš roztrpčený.

Marek C.: Z práce?

Andrej P.: Z práce ne. Nicméně všechno je teď ve školství takové neuspořádané odshora až dolů. Problémy spíš přibývají, tvoří začarovaný kruh. A já jsem si uvědomil, jak ten náš učitelský sbor strašně zestárnul, včetně mě samozřejmě, a tak bychom potřebovali pošouchnout a načerpat energii od mládí. :-)

Martin S.: Ale studenti nestárnou. Přicházejí ze základních škol žáci hůře připravení, než tomu bylo dříve?

Andrej P.: Studenti jsou různí. A je nejspíš pravda, že těch talentovaných je méně, jsou „naředení“ těmi průměrnějšími mnohem více než dříve. Protože je mnohem více středních škol, je také mnohem snazší se na ně dostat. Stejně je to i se školou vysokou. V těch školních vědomostech a dovednostech jsou na tom určitě hůře, než tomu bylo před lety. Na druhou stranu umějí spoustu věcí, které jejich předchůdci neuměli. Třeba to mnohokrát zmiňované ovládání moderních technologií. Mám pocit, že v naší generaci jsme byli víc narovnáni do průměru, než to je dnes. Skvělých studentů je ale spousta. Znájí jazyky, sportují, mají koníčky, jsou na tom sociálně výborně, pracují pro kolektiv...

Martin S.: Ale vzdychá se, jak nečtou, neumějí matematiku...

Andrej P.: Ano. Často nečtou to, co chtějí češtináři, aby četli. Je to jejich chyba, nebo těch češtinářů?

A já si naštěstí moc dobře vzpomínám, jak „zvládali“ matematiku moji spolužáci. Nebyla to vůbec žádná sláva, a to z ní maturovali. Je pravda, že dnešní děti neumějí tolik matematický kalkul, ale já vlastně nevím, proč by ho měli umět. V tomhle bodě jsem zastáncem přístupů profesora Hejného. Děti se mají cvičit v myšlení, hledat matematiku kolem sebe. Nemají napodobovat učitele.

Co to vlastně je vzdělání? Líbí se mi odpověď, že vzdělání je to, co člověku zůstane, když zapomeneme všechno, co se ve škole naučil.

Andrej P.: To je básnička, která mě pronásleduje už od základní školy. Napsal ji Jan Neruda. Hrozně se mi líbil ten bohémský nádech, tak jsem ji zhudebnil. No, to už je půl století.

*Zaluskal si prstem,
zatočil si džbánem,
zavejsknul a myslí,
že je světa pánem.
Klobouk na stranu a ruku do boku,
je mu lehko, lehko – jako do skoku!*

*„Jdi už domů, nemámť
více piva, hochu!“
„Však ho bude, nahni
jenom soudek trochu,
trochu na stranu a klínek do boku,
vždyť mi lehko, lehko – jako do skoku!“*

*„A čím splatíš dluhy?“
„Vždyť mám chatrč svoji;
chatrčka ta malá
jako já se strojí:
střechu na stranu a kládu do boku,
je nám lehko, lehko – jako do skoku!“*

*Propil vše, co přines,
propil chatrč k tomu,
vracel se co žebrák
kolem mlýna domů –
klobouk na stranu a ruku do boku,
bylo mu tak lehko – jako do skoku!*

Z toho plyne, že škola má kultivovat člověka, rozvíjet jeho myšlení, to je přece to důležité. Stejně jako je důležité, že si přečtu knížku, v ní zavádím o hrdinu, a ten mě ovlivní. Samozřejmě si nepamatuji všechny peripetie, kterými prošel. Ale důležité je, jak se ve mně obtiskl.

A tak by škola měla působit. Že není důležité, že jsme neprobrali ještě všechny státy v Africe a že neznáme všechna hlavní města. Ono je samozřejmě dobré, když je znám, když má člověk hodně vědomostí, ale mnohem důležitější je kultivace, kterou ve škole projdeme. Tak by měla fungovat alespoň základní škola, nižší gymnázium a dejme tomu první dva ročníky vyššího gymnázia. Pak, na té vyšší škole, může nastat specializace, pak mohou mít větší faktografické nároky.

Martin S.: Řekl jsi, že ze školy by měl vyjít kultivovaný člověk, že to je hodnota, kterou by si jedinec měl ze základní a střední školy přinést do života. Jak by člověka kultivované myšlení mělo zformovat?

Andrej P.: Ne, já jsem neřekl kultivované myšlení. Ale že by škola měla člověka zkultivovat. To znamená, že člověk by tam měl přemýšlet, diskutovat, měl by řešit různé otázky do hloubky, měl by zaujímat nějaké postoje. Měl by umět

RNDr. Andrej Plecháč

třeba zhodnotit dvě historické epochy. Ale to, že nezná třeba všechny podrobnosti, například vyjmenovat Přemyslovce, to asi není nezbytné.

Člověk by měl ve škole získat i pracovní návyky. Měl by se tam také naučit, že je potřeba dodržovat určitá pravidla, která si lidé dohodnou. Měl by se naučit chovat se s respektem, sociálně vůči svým spolužákům...

Marek C.: To zní moudře. Někdo by mohl říci, že o kvalitě výuky rozhoduje počet interaktivních tabulí nebo tabletů...

Andrej P.: Ne, ne, to ne. Je to v tom, že studenti dobrých kantorů dovedou porovnávat a hodnotit. Viděl jsem u nás ve škole velmi hezké hodiny, kde jsou opravdu všichni zaujatí problémem, anebo naopak, každý si tvoří něco jiného a pak si to prezentují. Počty kusů všelijaké digitální techniky ve škole nejsou důležité. Důležité je, jak se s tím zachází a zda to rozvíjí myšlení. Souhlasím, že digitální technika klidně může výklad zabít. Platí tu „dobrý sluha, ale špatný pán“. Je to stejné jako s televizí: mohu otročit televizi, nebo ji mohu využít jako skvělý zdroj. Pokud se vyučování zploští na to, že se sledují prezentace, tak je to špatné.

Marek C.: Když student vystuduje kralupské gymnázium, tak v čem bude nejlepší? Čím se bude nejvíce pyšnit?

Andrej P.: Na to nedovedu odpovědět. I když... v naší informační brožurě je anketa s maturanty a maturantkami, kteří získali medaili Antonína Dvořáka. Tu dáváme těm výborným studentům, u nichž navíc vnímáme nějaký „přesah“. Věnují se prospěšné práci nebo jsou úspěšní sportovci nebo jsou zajímaví jinak. V té anketě každý zmíní něco jiného. Někdo vzpomíná na dobrý kolektiv, někdo na kantory, někdo na podařené akce. Nikdo z nich nehodnotí školu, že ho připravila úplně nejlíp ze všech škol. Spíš je to takový pestrý kaleidoskop. A to všechno si odnesou do života.

Ale otázka zněla, co budou umět nejlíp... Nevím, co budou umět nejlíp, ale moc mě těší, že ti dobří, skutečně skvělí, neúspěšnější studenti jsou pyšní na to, že na Dvořákově gymnáziu studovali. A že jsou ochotni své škole pomáhat, i když na ni už dávno nechodí. To je docela důležité pro můj – náš dobrý pocit. Co budou umět nejlíp, to nevím.

Kralupský pedagogický sbor

Marlin S.: Jaká je úspěšnost studentů Dvořákova gymnázia v přijímacích na vysokou školu?

Andrej P.: Za poslední léta je velmi vysoká. Špičková. Každý rok končí jedna třída osmiletého a jedna čtyřletého gymnázia. Z osmiletého pokračují na vysokou většinou všichni. Ze čtyřletého neuspějí dva, tři. Letošek byl slabší, ale to byla spíš výjimka.

Marlin S.: Tento rozhovor děláme pro Libčice. Tak se musíme zeptat - jsou na Dvořákově gymnáziu Libčice zaznamenatelné?

Andrej P.: Určitě jsou! Pro mě už proto, že odsud (pozn. red.: z Řeže) jezdím vlakem. A v Libčicích vždycky přistoupí ten chumel. A jsou to studenti v celém spektru - někteří jsou hodně šikovní a někteří jsou průměrní... Teď třeba jezdí z Libčic Honza Pokorný, či Petr Ptáček, kteří jsou velmi úspěšní v různých, převážně matematických soutěžích.

Marlin S.: Jak to máte se zájmovou činností? Co škola nabízí nad rámec povinného?

Andrej P.: Od samého začátku je v Kralupech při gymnáziu založena obecně prospěšná Společnost pro rozvoj Dvořákova gymnázia. A pod tou fungují kroužky a další související aktivity. Má to tradici a funguje to. Je pravda, že nám trochu chybí Filip Volák (pozn. red.: stal se starostou Veltrus), nicméně i tady už existuje náhrada.

Marlin S.: Jezdíte na školní výlety? A nebojíte se stále tvrdších bezpečnostních předpisů?

Andrej P.: Jezdíme. Já s dětmi chodím vlastně každý rok na přechod nějakého pohoří. Naposled jsme byli v Tatrách. Ale byli jsme třeba v Rumunsku, na Ukrajině, v bulharské Rile, v Černé Hoře.

Marek C.: To pořádáte jen pro nejstarší?

Andrej P.: Ne, ne. My to máme tak, že v červnu - poslední dny ve škole, když už je uzavřená klasifikace, tak se celá škola rozjede po různých akcích. Říkáme tomu „Dny za školou“. No a jednou

z těch akcí může být právě turistický přechod. Nebo exkurze, sportování, je to velmi různé. Nebo si třeba zorganizují ve škole malý filmový festival.

Marlin S.: Jak se to celé organizuje?

Andrej P.: Učitelé vypíší jednotlivé akce a děti se přihlásí. Ale tenhle rok to zkusíme udělat obráceně, aby si studenti sami vymysleli, jaké akce to mají být. A k jednotlivým akcím se naopak hlásí učitelé, přebírají záštitu. Ale program, organizaci, zabezpečení, plány – to všechno by měli udělat studenti.

Marlin S.: Nestraší tě riziko, že se tam něco stane? Že za to budeš pykal?

Andrej P.: Samozřejmě, že mě to straší, vždycky je nějaké riziko, i když se snažíme eliminovat všechna nebezpečí. Neděláme nic, co by bylo nebezpečné, jen jedeme s dětmi do přírody.

Marlin S.: To je vlastně princip střední školy. Vedle formálního vzdělání má směřovat a vytvářet sociální zážitek.

Andrej P.: Děti mají něco prožít. Proto jezdíme na projektové podzimní školy v přírodě. Proto pořádáme spoustu různých aktivit, jezdíme na cyklistické výjezdy během sportovních kurzů. Je zdravé, aby děti jezdily na kole? Mají se to naučit? Tak takové věci děláme.

Marek C.: Nedá mi to, zeptám se lehce poťouchle: Máte rád své studenty?

Andrej P.: Musím přiznat, že nevím, jak bych to po tolika letech měl, kdybych nebyl na kralupském gymnáziu. Protože ty děti, ať se na ně třeba někdy ve sborově nadává, že něco udělaly nebo něco neuměly, i když už to dávno měly umět, tak pořád to jsou ty nejlepší z nejlepších.

Na naši školu chodí skvělé děti. Někdy nás překvapí, až člověk žasne. Někdy třeba charitativní akcí, někdy obětavostí, jindy vděčností, zorga-

26. 1. Petra požádala o poskytnutí doplňující informace o rozsahu prací týkajících se položek č. 12 a 10/2016 úpravy rozpočtu (střecha a fasáda ZUŠ a příjezd k vratům ZUŠ), zaslání projektu na úpravu vody na koupališti položka č. 13/2016 úpravy rozpočtu, případně jeho poskytnutí k nahlédnutí na jednání ZM č. 8. Dále o informaci o záměru vybudování kanalizace v ul. U Krytu položka č. 6/2016 úpravy rozpočtu (projekt a rozsah předpokládané kanalizace, připravenost v projednání se stavebním úřadem ÚR, SP); o kopii podané žádosti o dotaci na přístavbu MŠ – viz bod 8/8-2016 programu ZM.

27. 1. Proběhlo jednání ZM č. 8/ 2016.

28. 1. Svolali jsme pracovní setkání za účelem doplnění SWOT analýzy k některým tématům Strategického plánu.

↓ Únor 2016 ↓

8. 2. Zúčastnili jsme se 2. setkání pracovní skupiny ke Strategickému plánu města (Tereza, Petra). Tématem byla místní ekonomika, zaměstnanost – nezaměstnanost a městský rozpočet. Cílem bylo vytvořit SWOT analýzu této oblasti. Na pracovní schůzce nás mnoho nebylo, proto i podnětů a názorů bylo poskrovnu.

10. 2. Petr Nehasil opakovaně zaslal správě města upozornění na závady herních prvků na Oranžovém hřišti. Na jeho předchozí podnět dosud nikdo nereagoval, ani prolézačky neopravil.

11. 2. Komise rady města začaly postupně vkládat zprávy o své práci na městský web. Naše nepřijemná noticka, která zazněla na posledním jednání zastupitelstva, tak nevyplývala naprázdno.

12. 2. Společně s dalšími libčickými občany jsme doplnili dílčí SWOT analýzu (podklad pro Strategický plán), kterou vytvořila pracovní skupina při setkání na koupališti, a zaslali ji na město.

14. 2. Radě města jsme poslali poměrně rozsáhlý podnět ke zvýšení bezpečnosti zejména chodců na některých vytvářených kolizních místech v naší obci.

17. 2. Rada města rozhodla o rozdělení příspěvků z Fondu na podporu zájmových organizací. LOS získal příspěvek na dubnový festival Expediční kamera a výtvarné dílny, které proběhnou do poloviny roku 2016.

17. 2. A do třetice, tentokrát datovou schránkou, zaslal Petr Nehasil seznam poškozených prvků na Oranžovém hřišti. Ozve se někdo? Má město nějakého správce?

19. 2. Obdrželi jsme pozvánku na jednání ZM. Jediným bodem jednání je zrušit usnesení z posledního jednání zastupitelstva. Jako když Pejsek s Kočičkou věšeli prádlo.

21. 2. Komunikace, resp. nekomunikace ze strany městského úřadu ohledně dokumentace k přístavbě školky vyústila v podání stížnosti na chování tajemníka, kterou zaslala Tereza starostovi města.

22. 2. Město začátkem února zahájilo přípravné práce k přístavbě MŠ. Zbourala se kolárna, kácely se stromy a keře, prováděly zemní práce. Zda má město ke stavbě potřebné doklady, jsme se

Skupina A. Plecháčka JS Revival při vystoupení na kralupském festivalu Lednový underground

nizováním pěkné akce, mimořádným intelektuálním, uměleckým nebo často sportovním výkonem.

Možná, že na jiné školy chodí děti, které teď vídáme v médiích, že šikanojí učitele. Nedovedu si představit, jak bych v takové situaci reagoval. Asi bych je taky neměl rád.

Ne, že bychom neměli problémy. Samozřejmě, někdy nás naštvou, někdy udělají, co fakt dělat nemají. Občas zalžou, občas chodí za školu, občas normálně – ti mladší – zlobí. Ale když to porovnáš s dobou, kdy jsem chodil na gymnázium já, tak jsou mnohem hodnější, než jsme byli my.

Martin S.: Řešil jsi někdy u vás šikanu?

Andrej P.: Šikanu? Určitě taky, ale vždycky jsme, myslím, včas zakročili.

Martin S.: Jakým způsobem se má tedy řešit šikana, jak to děláš ty?

Andrej P.: Dneska jsme se o tom zrovna bavili s kolegyní. Žádný univerzální recept asi není. Nejsem psycholog, který by dovedl vyčerpávajícím způsobem popsat všechny formy šikany, jak se na to má jít a kde se nesmí udělat chyba. Určitě je důležité se s těmi dětmi pořád bavit. Třídní učitelé se jim mají věnovat. A nejen třídní učitelé.

Marek C.: Jak se vlastně přijde na to, že je ve škole šikana?

Andrej P.: To je další otázka, jak se na to přijde. Někdy dost obtížně. Někdo si toho všimne, rodiče to nahlásí... Někdo z učitelů je natolik vnímavý, že si všimne, že se dítě chová jinak, a začne zjišťovat, co ho trápí. A student se svěří, že má nějaký problém. Je to různé.

Já s tím naštěstí žádnou velkou zkušenost nemám. Lhal bych, kdybych řekl, že u nás nikdy šikana nebyla – určitě ano. Ale nikdy nenabyla takové formy, která by byla likvidační, která by nebyla včas zastavena.

Marlin S.: Ted' sločím kurz přizemnějším směrem. Jak je to se stravováním?

Andrej P.: U nás si žáci vybírají ze dvou jídel. Shodou okolností u nás právě proběhla na tohle téma anketa, protože některé kolegyně chtěly, aby se jedlo ještě zdravěji. Požádali jsme rodiče, aby anketu vyplnili s dětmi a podělili se o názor. Myslím si, že z toho jídelna vyšla velmi dobře.

Marek C.: Na libčické škole visí cedule „rodiče vítání“, dost libčických rodičů o tom pochybuje. Jak spolupracujete s rodiči?

Andrej P.: Nedá se říct, že by to bylo ideální. Ten ideální obraz vidím někde úplně jinde. Minulý rok jsem založil vedle „školské rady“ „radu rodičů“. Protože Školská rada je povinná ze zákona a je svým způsobem nešťastně definovaná, protože to zastoupení rodičů je tam třetinové, čili minimální, takže to není relevantní reprezentace rodičovské veřejnosti. Chtěl bych, aby „rada rodičů“ byla jakýmsi neformálním shromážděním rodičů, aby v ní byli vždy dva zástupci za třídu. Sešli jsme se minulý rok, tento rok a budeme se scházet znova. Chci od nich zpětnou vazbu, aby ji vytáhli z kolektivu rodičů a podělili se o ni s námi. Na druhou stranu chápu, pokud se škola ohradí vůči tomu, že jí někdo říká, jak se to má dělat. Dal bych takový příměr, jsme v restauraci, objednáme si jídlo a řekneme: to bylo výborné, nebo – tady ještě něco chybělo. Ale rozhodně nepůjdem do kuchyně a nebudeme říkat, jak to ten kuchař má dělat. Pokud je spolupráce rodiče – škola taková, že rodiče poskytují zpětnou vazbu, informaci, která je pro školu důležitá, tak jsou opravdu ve škole vítáni a nemusím to oznamovat plakátem na dveřích školy.

Marek C.: Zapojují se studenti do fungování školy?

Andrej P.: Máme studentský parlament, který má vždycky dva zástupce ze třídy a na začátku roku se hojně scházejí. Potom se aktivita utlumuje, další aktivitu vždy znovu odstartuje až další rok. Tento rok by mohl být přelomový

v tom, že jsme jim nabídli projekt, který se opírá právě o naši OPSku. Chceme požádat rodiče o finanční dotaci. A z těchto prostředků chceme nabídnout granty na plnění studentských přání. Bude to mít přesně určená pravidla, zasedne grantová komise, tvořená studenty, rodiči, možná tam bude nějaký učitel. A studenti si sami navrhnu projekty, ideálně takové, které zasáhnou co nejvíc dětí.

Marek C.: Scházejí se ředitelé gymnázií, aby si popovídali o své práci? Máte nějaké fórum?

Andrej P.: Ti regionální se kupodivu moc nescházejí. Já se scházím spíš s těmi vzdálenějšími, třeba s kutnohorským, nymburským a dalšími. Například za 14 dní máme Asociaci ředitelů gymnázií ve Zlíně, což je pravidelná každoroční akce. Je to celkem důležitá a respektovaná platforma, kde se řeší opravdu důležité otázky. A přijede tam třeba paní ministryně a jiní důležití lidé.

Marek C.: Je ministr důležitý?

Andrej P.: Bezesporu je důležitý, otázka spíš stojí, zda je užitečný.

Komunikace mezi řediteli prostřednictvím asociace je celostátní a má i krajské asociace. S regionálními řediteli se samozřejmě velmi dobře znám. S mělnickým, s neratovickým. Když si něco potřebujeme objasnit, tak si zavoláme a řekneme si: „jak to řešíš, ty, jak to řeším já“ a pomůžeme si. Ale že bychom byli nějaký triumvirát, který by se scházel, to ne.

Martin S.: Znáš tě jako člověka nejen sportovně, ale i muzicky aktivního, například zhudebňuješ poezii. Pomáhá lo v ředitelování?

Andrej P.: Stálé sportování asi určitá výhoda je. Mám pořád slušnou kondici, například běhám maratony a vytrvalost je při práci s dětmi i učiteli potřebná. Ale hlavně mně to obohacuje život. Že mohu sportovat, nebo že si mohu zahrát na kytaru a zazpívat. Je fakt, že mně udělalo velkou radost, když mi loni napsal bývalý student, jestli bych mu neposlal mapku, jak jsme přecházeli Rilu. Že na to dodnes vzpomíná a že by tam teď jako vysokoškolák rád jel. Že to pro něj byla nejhezčí turistická akce, kterou zažil. Říkám si, že to splnilo svůj účel, zasel to semínko. A to je skvělé. A co se týče toho, že jezdím někam na ten cyklistický výjezd a mám dobrý pocit, že i těm nejlepším ve svém věku ještě stačím, tak to je samozřejmě fajn. I když nevím, jak to vnímají oni.

A co se týče naší občasně kapely – studenti mají svoji muziku někde jinde, co si budeme povídat. Každá generace má svou muziku. Mě to baví, ale žádnou vážnost tomu nepřikládám. Mě spíš těší, když jedeme z lyžáku, když si studenti notují na svahu nebo při odjezdu lidovky, které tam zpíváme.

Martin S.: Kralupský ústav vedeš 14 let. Neustále se vyvíjí k lepšímu, nebo šel někdy slepými uličkami?

Andrej P.: Rozhodně se vyvíjí. Myslím, že se vyvíjí báme slepým uličkám. Ale to se vrátím k tomu,

co jsem říkal na začátku – řekl bych, že se vyvíjí z mého pohledu pomaleji, než jsem si myslel.

Martin S.: Čím to je způsobeno? Nedostatkem peněz?

Andrej P.: Jakousi setrvačností... strnulostí celého českého školství.

S penězi je to samozřejmě těžké, protože školství těžce podfinancované je. Ale je to takový začarovaný kruh. Spousta lidí zaměstnaných ve školství má docela dobré peníze a docela spokojený život s dlouhými prázdninami. Pokud to tedy hodnotíme tím, co ze sebe vydávají. Na druhou stranu jsou tu vynikající lidé, kteří doslova žijí dětmi a školou, a ti jsou samozřejmě nedocenení.

Bylo by skvělé, kdyby se na pedagogické fakulty hlásili ti nejlepší absolventi středních škol, tak jak tomu je třeba ve Finsku. A na druhou stranu by bylo skvělé, kdyby pedagogické fakulty splňovaly, co mají. Tady vidím velkou slabinu systému,

že se tam budoucí učitelé vychovávají pořád po staru, že ze škol vycházejí typově staří, konzervativní učitelé, i když je jim třeba sedmadvacet. Určitě by pomohla výchova mladých učitelů směrem k moderní atraktivní pedagogice, určitě by pomohlo masivní zvýšení platů, neboť jsme zemí, která dává na školství procentuálně jednu z nejnižších částí HDP ze všech zemí OECD.

Mělo by to pozitivní dopad na gymnázia, to naše nevyjímá. Problémů ve školství je mnoho a tvoří, jak jsem již řekl, začarovaný kruh. Nevím úplně, kde to má začátek a kde to má konec.

Martin S. a Marek C.: My to také nevíme. Ale víme, že je konec našeho rozhovoru. Děkujeme.

Toto je výběr z rozhovoru, jehož úplnou podobu najdete na www.libcickekrizovatky.cz.

snažily zjistit už na jednání ZM 27. ledna, kdy se Petra ptala na souhlas s odstraněním stavby. Překvapil nás rozsah kácení zeleně, kromě prostoru vlastní přístavby kácení zasáhlo i „malé hřiště“. Chtěly jsme zjistit, podle jakého plánu se kácelo a zda má město potřebné doklady. I tento jednoduchý dotaz na dokumentaci, kterou má město nyní denně v rukou, jsme byly donuceny podat v režimu žádosti o poskytnutí informace.

23. 2. Petr Nehasil poslal radě města a investiční komisi připomínky a podněty k přístavbě školky.

24. 2. Tereza v návaznosti na navržený program ZM č. 9 obsahující pouze bod revokace usnesení ZM č. 11/8-2016 (schválené termíny jednání ZM v roce 2016) zaslala všem zastupitelům mail, v němž komentuje nehospodárnost práce a mrhání časem všech členů ZM ze strany vedení radnice, které zjevně úmyslně nepřipravilo standardní program jednání ZM.

25. 2. Sešli jsme se spolu s dalšími (Petr, Lucie, Kateřina a Martin a. L.) na přípravné schůzce před jednáním pracovní skupiny pro Strategický plán (svolaná na 7. 3. 2016 do obřadky na MěÚ).

↓ Březen 2016 ↓

2. 3. Proběhlo jednání ZM č. 9 s jediným bodem programu, a to revokací usnesení 11/8-2016, které nám stanovilo větší četnost jednání ZM v kratších intervalech. To se od minulého přijetí usnesení nějak znelíbilo. Překvapivě na program jednání nebyl zařazen bod Různé, který umožňuje veřejnosti a zastupitelům zapojit se do diskuse, klást přítomným dotazy a sdělovat připomínky. Veřejnost byla jednou větou vyzvána k dotazům, žádné nebyly, ale následnou možnost dotazů od ostatních zastupitelů smetl starosta slovy, že ostatní zastupitelé mají příležitost hovořit jen v bodě Různé. Ten však nebyl do programu zařazen a schůzka byla ukončena.

7. 3. Proběhla další schůzka pracovní skupiny pro tvorbu Strategického plánu, tentokrát za účasti zástupců spolků a dalších organizací aktivně společensky působících v Libčicích. Zástupci včetně členů skupiny se zapojili do sestavení dílčí části SWOT analýzy z oblasti „školství, vybavenosti a spolků“.

9. 3. Obdrželi jsme zápis ze ZM č. 9. Do datové schránky přišly odpovědi radnice na žádosti o informace podle zákona 106/1999 Sb. zasláné dne 22. 2. 2016 (viz deník únor 2016) – bourání bývalé kočárkárny v zadní části areálu školky, dotaz na povolení ke kácení stromů tamtéž. Jedna odpověď tajemníka městského úřadu byla pitomě arogantní, druhá svědčí o tom, že povolení ke kácení bylo vydáno, až když bylo pokáceno. (Absence čísel jednacích má svou výpovědní hodnotu.)

11. 3. V pátek jsme obdrželi pozvánku na ZM č. 10 plánované na 23. 3. 2016. Na dotaz, kdy se koná poslední RM před jednáním ZM, tajemník odpověděl, že RM již byla... Tím vedení města zabránilo standardnímu podání příspěvků do programu ZM v souladu s jednacím řádem. Případné doplnění programu mají prý zájemci zaslat neprodleně.

pokračování příště...

**8. ROČNÍK
SBOROVÝ FESTIVAL
OTEVŘENÁ
ZAHRA
ADA**

**Evangelický kostel
a přilehlá farní zahrada** **Libčice nad Vltavou,
ul. 5. května 66**

JARO V HUDBĚ 14.5. sobota 2016

10.00 - 12.00 pěvecká dílna s Pavlou Fendrichovou v sále ZUŠ Libčice (Lelecká 441)
(pro předem přihlášené účastníky, kapacita 20-25 osob, přihlášky na email: festival@libcice.centrum.cz)

13:30 SCANDULA (Libčice n. Vltavou) - zahájení **← V KOSTELE**

14:00 MALÍ MUZIKANTI + tanečníci (Libčice n. Vltavou)
ZPĚVÁČCI (Pardubice) / 15:30 ENSEMBLE GUILLAUME (Praha)

16:00 LOCAL VOCAL (Roztoky u Prahy) / 16:30 SUBITO (Praha)

18:00 RIDINA AHMEDOVÁ + PETR TICHÝ: HLASKONTRABAS

18:30 BOHEMIACHOR / 19:30 MIKROCHOR (Praha) + sólisté:
Bohuslav Martinů: Mikeš z hor; Otvírání studánek (- taneční choreografie L. Charouzové)

**od 13:30 do cca 18:00 VÝTVARNÁ DÍLNA KATEŘINY
TETIVOVÉ / 14:30 STORYTELLING (příběh pro malé)** **← NA ZAHRADĚ**

17:30 STORYTELLING (příběh pro větší) / 19:00 STORYTELLING (příběh pro velké)

Pořádá scandula z.s. ve spolupráci s farním sborem ČCE v Libčicích nad Vltavou a LOS.
za finančního přispění SFK, města Libčice nad Vltavou, ÚJV Řež, a.s. a výzkumného ústavu včelařského na dole.

Hudební kraj I. Roztoky u Prahy a Klecany

O tom, že Libčice jsou hudbymilovné, není nutné nikoho přesvědčovat. Máme u nás amatérské i profesionální muzikanty, zpěváky, pořádají se hudební festivaly. Ale jak jsou na tom okolní obce a města? Přinášíme první výsledek pátrání za humny.

Naše hudební putování po proudu Vltavy začíná na břehu roztokém a klecanském schválně. Od roku 2011 se zde každoročně v září sejdou muzikanti a další umělci Pravého a Levého břehu na stejnojmenných slavnostech. A kteří umělci, sbory, kapely apod. v Roztokách a Klecanech žijí a tvoří? Zkusila jsem zapátrat na internetu, stejně jako se zeptat svých roztokských a klecanských známých. Že jsou oba břehy plné zajímavých hudebních osobností, dokládá následující výčet.

Roztoky

Nejprve jmenujme umělkyni zvukného jména u nás i ve světě – **Shizuku Ishikawu**. Překlad jejího jména je poetický a znamená „klidná kamenná řeka“. Od roku 1970 studovala v Praze. V devatenácti letech hrála poprvé sólově s Českou filharmonií, v jednadvaceti poprvé na festivalu Pražské jaro. S Českou filharmonií se zúčastnila turné po Japonsku a jako sólistka Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra a Japan Philharmonic Orchestra absolvovala vystoupení v řadě evropských hudebních center. V jejím repertoáru má význačné místo česká hudba. Od roku 1997 je členkou Kubelíkova tria, s kterým pravidelně vystupuje na světových pódiích. V Roztokách hrává v prostorách zámku střežedčeského muzea jako sólistka Filharmonického komorního orchestru nebo za doprovodu klavíristky **Kvity Bilynské**, další roztokské umělkyně světového významu a rovněž členky Kubelíkova tria. Kvita Bilynská vystudovala po státní konzervatoři ve Lvově pražskou HAMU, kde působí od r. 1991 též jako pedagožka. Vystupuje jak sólově (její repertoár obsahuje všechna stěžejní díla klavírní literatury s důrazem na ruskou hudbu), tak v rámci komorní hudby. Koncertovala s významnými umělci jako např.: YoYo-Ma, Pamela Franck, Josef Suk, Yuri Gandelman.

Pěvecké sbory působí v Roztokách tři: nejstarší z nich je komorní smíšený pěvecký sbor **ROSA** – tedy Roztoký Soubor Amatérů, který vznikl v roce 1970. V současné době jej vede Radek Šalša a k tradiční koncertní činnosti sboru patří pravidelné koncerty v historických prostorách Českého muzea hudby v Praze, Lichtenštejském paláci na Malé Straně, Střežedčeském muzeu v Roztokách u Prahy a na mnoha dalších místech. Repertoár sboru je velmi obsáhlý, sahá od renesance až po současnost. Zvláštní důraz je kladen na tvorbu soudobých českých skladatelů, včetně např. díla Zdeňka Lukáše a Eduarda Douši.

Smíšený pěvecký sbor **Local Vocal** byl založen roku 2006 pod patronací sdružení Roztoč a v současné době čítá třináct členů. Od podzimu 2011

sbor vede Martin Šmíd, titulární varhaník při kostele Panny Marie Sněžné v Praze. Ve své práci se sbor zaměřuje zejména na hudbu pozdní renesance a baroka. Stěžejní část jejich repertoáru tvoří hudba italská (hlavně z přelomu 16. a 17. století) a hudba česká. Sbor se kromě koncertní činnosti věnuje i hudebnímu doprovodu bohoslužeb. Po delší době budeme mít možnost poslechnout si Local Vocal i u nás v Libčicích, a to na festivalu Otevřená zahrada 14. 5. 2016.

Posledním a také nejmladším souborem je vokální skupina **Marika Singers** založená v r. 2008. Marice Divišové, dirigentce, hlavě a srdci skupiny, se podařilo dát dohromady cca 20 amatérských zpěváků, k nimž později přibýlo i několik hudebníků. Zpívají „hitovky“, které si vypůjčují třeba od L. Cohena, P. Simona, ale i Depeche Mode, ABBY či Eltona Johna, a pak neváhají zabrousit do vod klasických. Inu, já bych řekla, že méně je někdy více. Ale jistě mají Marika Singers své vlastní publikum, které se na jejich koncerty těší...

Z docela jinačího soudku je muzika, kterou tvoří zpěvačka **Ridina Ahmedová** žijící v Žalově. V Libčicích se s ní mohli setkat účastníci loňské pěvecké dílny, která předcházela programu festivalu Otevřená zahrada. A ten, kdo čekal nějaké ušlechtilé zpívání z not, mohl být velmi překvapen. Původně se Ridina věnovala jazzu, ale z potřeby hledat autentičtější výraz se vydala do méně probádaných zvukových krajín. Zajímá ji hlas a jeho možnosti jako sólového, nedoprovázeného nástroje. Za sólový projekt Hlasokraj, kombinující projekci a živý koncert, získala ocenění Next wave v kategorii Objev roku. V roce 2006 vyšlo sólové CD Hlasem. V současné době vystupuje občas sama, především ale v duu s basistou Petrem Tichým jako HLAS kontra BAS. A právě toto duo přivítá letos i Otevřená zahrada. Máme se tedy nač těšit!

Při sdružení Roztoč funguje také bubenická skupina Blabuburo, která sdružuje nadšence a příznivce bubnů, africké hudby a hudby vůbec. Hraje rytmy z celého světa, za pochodu i na pódiích. Specializuje se na originální západoafrickou hudbu, kromě toho však dokáže oživit a roztančit nejrůznější festivaly, průvody, běhy, masopusty, maratony, přehlídky, kde Vám **Blabuburo** s nadšením a zápalem předvede rytmy pocházející ze všech koutů zeměkoule.

Jistě bych mohla pokračovat ještě dlouho a psát o tom, jak ke kulturnímu životu Roztok přispívá základní umělecká škola se svými koncerty i sdružení Roztoč se svými hudebními kurzy, které se prezentují jak na zámku či v Husově sboru na samostatných koncertech, tak na nejrůznějších roztočích akcích. Jistě bude zajímavé sledovat hudební dráhu mladých roztokských hráčů na cimbál Emy a Adama Ramdanových nebo dalšího roztokského zpěváka Petra Caisla, který po desetiletém působení v Dětské opeře Praha předsedal ke scream

vokálům v hardcore/metalové kapele Attack the Hero a v loňském roce pořádal první ročník hardcor/metalového festivalu „Attack the summer“ na žalovském hřišti...

Klecany

Pravděpodobně nejvýraznější postavou tohoto břehu je **Blanka Laurychová**, mj. též jedna z hlavních iniciátorů vzniku Slavností Pravého a Levého břehu. Studovala hudbu na Konzervatoři J. Deyla a autorskou tvorbu u prof. Dr. Ivana Vyskočila. S Petrem Laurychem založila Laurychovo divadlo a Moberg Ensemble. Zásadní vliv na ni měla spolupráce s prof. Bohumírou Cvekvovou a Ludmilou Plzákovou. Ve své pedagogické činnosti v Klecanech navazuje a rozvíjí Českou Orffovu školu. Spolu s Evou Stanislavovou založila v r. 2001 Lakomé Barky – vokální soubor maminek a dětí z Klecan. Zaměřením souboru je rozvíjet a spoluvytvářet kulturu regionu. Ovšem Lakomé Barky hranice regionu překračují – spolupráce s výtvarníkem Petrem Niklem vedla až k získání ceny Anděl v kategorii Alternativní hudba za rok 2004.

Spolu se **Zdeňkou Tomášovou**, další zásadní osobou pro kulturu v Klecanech, založila B. Laurychová v r. 2007 pěvecký sbor **Klenota**. Ten společně s Lakomými Barkami několik let prováděl Vánoční hru se zpěvy, kterou Blanka Laurychová napsala, dále nastudoval skladbu Gloria A. Vivaldiho atd. Na podzim 2011 předala B. Laurychová sbormistrovství Mgr. Marcelu Sládkové. Pod jejím vedením jsme mohli Klenotu slyšet i na předloňské Otevřené zahradě, kdy pro nás nachystala průřez anglickou sborovou tvorbou. Klenota má široký záběr repertoáru, jak je to u amatérských sborů časté, nicméně příjemně překvapuje kvalitou provedení jak renesanční polyfonie, tak písniček J. Ježka či živostí různých spirituálů.

Podobně jako v Roztokách i v Klecanech obhacuje kulturní život tamní základní umělecká škola a k tomu ještě občanské sdružení **Pravý Hradec**, které zaštiťuje fungování Lakomých Barek, Klenoty, ale i hudebních kurzů ukulele, piána, flétničky atd. Ovšem zajímavou novinkou Pravého Hradce je od r. 2013 Rockle – hudební zkušebna pro všechny generace jako součást volnočasového klubu v prostorách bývalých kasáren. Klecanští i přespolní tu mají možnost propůjčit si kompletně vybavenou zkušebnu k jamování či pravidelným zkouškám své kapely.

Na tomto místě hudební putování těmito dvěma městy ukončím. Ne proto, že by už nebylo o čem psát. Jistě jste si všimli, že nepadlo ani slovo o hudební minulosti. Jenže to by potom vyžadovalo návštěvy různých archivů a knihoven a stálo by mě to ne pár večerů, ale nejspíš pár měsíců času a zcela jistě by to přesáhlo zamýšlený rozměr článku...

Kateřina Judová

Letošní zima na Vltavě u Libčic

Meteorologové a klimatologové budou určitě vzpomínat na letošní zimu jako na jednu z nejteplejších v posledních desetiletích či dokonce v celé historii měření. Děti na většině území České republiky opět zalutují, že to byly další Vánoce beze sněhu a mrazu v nížinách bylo celkově málo. A co na to příroda? Zahradkáři jistě zaznamenali časné rašení či dokonce květy některých rostlin v zimních měsících. A ptáci?

Samozřejmě, že vlaštovky, jiřičky, čápi, kuřky, rorýsy a další ptačí druhy odlétající na zimu do Afriky, nemají tušení o tom, jaké počasí zrovna panuje na jejich hnízdištích v Evropě. Na řekách, přehradních nádržích, rybnících, písčinných a v jámách po dřívější těžební činnosti a v dalších typech mokřadních biotopů po celém území České republiky však zimují až statisíce ptáků, pocházejících od nás i ze severnějších a východnějších oblastí Evropy.

Jednou z významných lokalit zimování vodního ptactva je dolní tok Vltavy, tedy i okolí Libčic.

Dne 3. ledna 2016 proběhla procházka po východním břehu Vltavy spojená s pozorováním vodního ptactva. Pozorovali jsme kachny divoké, kormorány velké, volavky popelavé, ledňáčky říční, kopřivku obecnou a řadu dalších tvorů včetně nutrií. Pozorování a sčítání ptáků na Vltavě jsme se opakovaně věnovali před touto vycházkou i po ní a můžeme nyní zmínit alespoň nejvýraznější zajímavosti z letošní zimy.

Pár labutí s mládětem

Labutě velké si oblíbily zátoku u Libčického přístaviště. Vyskytoval se zde pár s 1 mládětem. Oba rodiče měli kroužky s kódy Kroužkovací stanice Národního muzea v Praze (samec: LA 0525 a samice LA 0576). Na základě těchto kroužků se nám podařilo vypátrat, že tento pár hnízdil v roce 2015 (a možná i v roce 2014) u obce Stvolínky na Českolipsku, kde je okroužkoval a kontroloval místní ornitolog pan Pavel Kurka.

Ledňáčky říční, tzv. létající drahokamy, na Vltavě opravdu letos zářily. V loňském horkém a suchém létě totiž vyschly mnohé potoky a tato situace vytlačila ledňáčky k větším řekám, tedy i k Vltavě u Libčic. Proto jsme je zde po několik měsíců mohli pozorovat častěji než v minulých letech.

Kormoráni velcí si zimování v okolí Libčic již pravidelně oblíbili a zřejmě jim nevadilo ani to, že zde mohli být podle platné legislativy

Detail nohy labutě s kroužkem Národního muzea

i střílení. Při sčítání v polovině ledna bylo na Vltavě v okolí Libčic (mezi Roztokami a Kralupy) zjištěno 465 kormoránů, což je druhý nejvyšší počet za celou historii sčítání (1966 – 2016).

Zajímavostí byly v letošní zimě především různé vzácnější **druhy kachen**. Přímou v Libčicích u přívozu jsme mohli po několik týdnů pozorovat po jednom samci poláka chocholačky a kopřivky obecné. Zatímco polák chocholačka na Vltavě a Labi zimuje poměrně běžně, je zimování kopřivky obecné častější zejména v posledních několika málo letech. Tato nenápadně vybarvená kachna má spíše jižnější rozšíření a zimuje tedy obvykle v teplejších oblastech Středomoří. Letošní mírná zima „libčického“ samce zřejmě nedonutila odlétnout na jih. Naopak ochlazení v polovině ledna k nám poslalo, patrně z baltického pobřeží, severské hosty, morčáky velké.

Petr Musil a Zuzana Musilová

Přechody nejen pro děti

Každé ráno směřují stovky obyvatel Libčic různými směry. Jistě by bylo zajímavé porovnat, kolik lidí chodí jednotlivými ulicemi, kolik jich po Libčicích jezdí či popojíždí. Téměř všichni chodci na cestě do školy, do zaměstnání, na vlak nebo za nákupy musí překonat nějakou ulici v řidším či hustším automobilovém provozu. A tady může nastávat problém. Některá

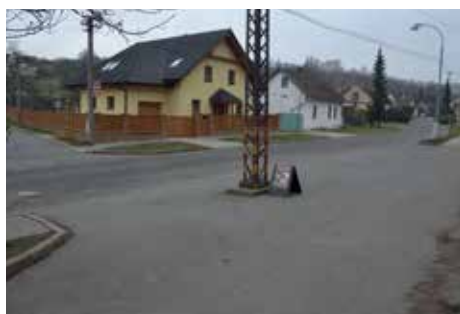
místa přechodu jsou vyřešena téměř vzorně, např. v ulici 5. května před základní školou, několik přechodů na Náměstí Svobody v okolí Městského úřadu. Ale jinde je to horší.

Jako například křižovatka pod Kameníčkem, kde se setkávají ulice Chýnovská, Pod Kameníčkem, Hřbitovní a Na Růžku a odkud mnoho dětí i dospělých pokračuje každodenně Hřbitovní ulicí směrem k ZŠ, Oranžovému hřišti nebo na vlak. Tato křižovatka je nepřehledná i pro řidiče vyjíždějící z ulice Na Růžku. Samozřejmě, ještě horší to mají chodci, kterým by zde určitě pomohl nějaký typ přechodu a příslušného dopravního značení. Podobně chybí přechod na

křižovatce ulic Zahradní a Křivá, kudy denně proudí obyvatelé ze sídliště Sahara a z okolních ulic.

To je ale jen několik málo příkladů. Pokuste se zmapovat místa v Libčicích, která považujete pro chodce nebo i řidiče za nebezpečná. Uvítáme, pošlete-li nám příslušné tipy na info@libcickekrizovatky.cz, a to nejlépe do 30. 6. 2016. Výsledky této ankety dále zpracujeme a budeme se snažit případně o nápravu situace.

Petr Musil

Křižovatka pod Kameníčkem

Přechod pro chodce před ZŠ Libčice

Přechod pro chodce před MU

Záhada zimního spánku medvěda aneb o rozdílu mezi medvědem a LOĐÍ!

O zimním spánku medvěda jsme se učili ve škole. Ale právě medvědův zimní spánek je pro zoology trochu záhadou. Metabolismus medvěda je ojedinělý, protože medvědice nerodí svá mláďata na jaře, ale v průběhu zimního spánku, uprostřed zimy. Asi se divíte, proč tu píšu o medvědech. Podíváte se dolů na podpis a řeknete si: „chudáci herci, režisérka se jim zbláznila.“

Doufám, že tomu tak není. Objevila jsem totiž určitou paralelu právě mezi medvědem a námi, naším – vaším Libčickým ochotnickým divadlem. Mnohým by se mohlo zdát, že se nic neděje, že jsme uloženi k zimnímu spánku a tvrdě spíme.

Ale je to zdání, které klame. Stejně jako medvědice, tak i my jsme již přivedli na svět své nové „mláďě“ a už pilně pracujeme na jeho výchově.

Tímto obrazným rčením sdělujeme svým příznivcům, že po loňském předvedení Gogolovy Ženitby chystá Libčické ochotnické divadlo LOĐ novou divadelní hru. Pro svůj počín (a potěchu diváka) jsme si nevybrali nic menšího než... ..než... ..název hry vám zatím sice neprozradíme, ale už teď pro vás máme pár zajímavostí.

Kromě již osvědčených herců uvidíte na jevišti i nové tváře. Děj vás opět přenesne do minulosti, takže můžete být zvědaví na zajímavé a vtipné kostýmy, interesantní muže a hlavně krásné dámy, které však mohou i překvapit.

Zkoušky jsou v plném proudu a LOĐ se už těší na setkání se svými diváky na přelomu května a června. Doufáme, že se vám hra bude líbit, i když jsem vám zatím neprozradila žádné podrobnosti. Ale dovolte nám ponechat si nějaké tajemství. Pokud tedy někoho z nás potkáte, prosím, nepátřejte po názvu hry a neptejte se. Nesmíme ani naznačovat!

Kateřina Kapounová, režisérka LOĐi

Velikonoční dílna

VE ČTVRTEK 24. BŘEZNA 2016 OD 17.00
RESTAURACE BURGER STATION U NÁDRAŽÍ

PROGRAM:

- * Drátkování velikonočních kraslic
- * Aranžmá jarního věnce

Doporučení: by si tvorbychtiví návštěvníci dílny přinesli vyfouknutá vajíčka, skořápky.

Případně korpus na věnec
 (lze i dokoupit na místě).

Lektorné: 100 Kč, děti a vojsko polovic.

Zvou vás lektorky Karolína Belyušová a Lenka Coufalová

T R E E S

LOS
 LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK

LIBČICKÉ KŘÍŽOVATKY. Vydává Libčický občanský spolek LOS, V Zahradkách 756, 252 66 Libčice nad Vltavou, IČ: 02980576, ev.č. MK ČR E 21699. Ročník 3, číslo 1, 2016. Vychází 6x ročně, distribuce v Libčicích nad Vltavou. Neprodejný tisk. Toto číslo vyšlo 22. 3. 2016. www.libcickekrizovatky.cz, info@libcickekrizovatky.cz.

K článkům online verze časopisu je otevřena diskuse, ke které vás tímto srdečně zveme. Těšíme se na vaše názory.